

Lanczkor Gábor

Női hangra

Egy ismerősömhöz múlt héten
bekopogott a bátyja,
akiről két hete azt hitte, hogy halott.
Nem találkoztak túl sűrűn az utóbbi időben.
Az utcán élt a báty, koldult, lopott.
A halottasházból jött üzenet, hogy ott a bátyja,
halott. A járdán fekvé hűlt ki.
Nem akarta megnézni a halottat.
Csak hamvasszátok el, üzenete.
Elküldetett a hamvakért,
és még aznap maga szórta be őket a folyóba.
De nem halt meg az ismerősöm bátyja.
Csak elvonult az ártéri erdőbe.
Halat fogott, gombát, bogyókat gyűjtött.
Az iratait szemétre vetette.
Valaki megtalálta.
Mehalt helyette.
Az ismerősömhöz múlt héten
bekopogott a bátyja,
akiről két hete azt hitte, hogy halott.
És amikor ott az ajtóban állva
meghallotta a báty, mi történt,
és látta, mennyire örül neki a húga,
hogy él, mért jöttem vissza az erdőből,
ennyit tudott csak mondani
a húga kék szemébe.
Vérben forgott szeme a szakállá fölött.
Még aznap éjszaka egy nagy kilincsre
magát egy horgászszinnyel fölakasztotta.
Azóta sem derült ki, hogy helyette
ki halt meg, ki lett elkeverve
a két folyóval.